

til andre Forholdsregler. Disse Forholdsregler ere, at vi i Stedet for at gjentage de Skridt, som hertilands under det nuværende Ministerium have viist sig unyttige, forsøge andre Skridt, og det ærede Medlem vil altsaa se, at han har sluttet altsor rask og altsor forfæret paa Grund af hans raske Slutning. Jeg hævder, at vi stille os selvstændig forstandigt og rigtigt, idet vi have set, at ogsaa den negative Modstand har sin store Betydning og maa vælges, naar den positive Modstand viser sig at være unyttig. — Det ærede Medlem som med forskjellige andre Udtalelser, og blandt Andet rettede han en indtrængende Anmodning til os om at lade vor Virksomhed indtræde derved, at vi fulgte Slutningen af Regjeringens Svar, af den konstitutionelle Konges Svar paa den sidste Adresse. Denne slutter saaledes: „Egtes overfor Folkethingets tillidsfulde Henvendelse til Kronen udtale Vi derfor nu den Forventning, at Kjørlighed til Fædrelandet vil overvinde tilstedeværende Misstemninger, saa at disse ikke forhindre den Samarbejden, som er nødvendig, for at Vi under de nuværende urolige, gjærende Forhold med fuld Fortrøstning kunne gaa Fremtiden imøde.“ Der er altsaa appelleret til Kjørlighed til Fædrelandet. Vel, men efter hele Forbindelsen, og efter den Skrivelse fra Ministeriet til Hans Majestæt Kongen, der er gaaet forud, er det klart, at det ikke er Meningen at ville opfordre Ministeriet og Oppositionen til at give Fædrelandskjørlighed Rum ved at virke sammen i Fremtiden; Meningen er at henvende denne Anmodning til Folkethinget fra Regjeringens Side. Deri ligger, at Regjeringen, Ministeriet, stiller sig op som det, der stadig i sin Fremtræden kun ser paa Fædrelandets Vel, medens Anmodningen gaar ud paa at forudsætte, at vi ikke hidtil have ladet os drive af Hensyn til Fædrelandets Vel; der bedes om, at vi nu i Fremtiden ville gjøre det. Deri ligger en af disse nye og stærke Fornærmelser overfor Folkethingets Flertal, som jeg har havt Grund til at paatale lige overfor flere andre Udtalelser af det nuværende Ministerium. Det er aabenbart en Fornærmelse at sige til os: Det, I hidtil have gjort, have I ikke gjort af Hensyn til Fædrelandets Vel, men vi haabe, at det, I i Fremtiden ville gjøre, maa være begrundet i Hensyn til Fædrelandets Vel.

Formanden: Jeg skulde minde om, at ganske viist er det allerhøieste Svar, som er givet paa Adressen, givet under Ministeriets konstitutionelle Ansvar, men det ophører ikke derved at være et Svar af Hans Majestæt Kongen og maa omtales i de Udtryk, der svare dertil.

J. A. Hansen: Jeg tror dog, at jeg ikke — med tilbørligt Hensyn til, hvad Formanden nu sagde — behøver at undlade at udtale, at vi i hele vor Opdræden lade os lede af

Hensyn til Fædrelandets Vel, og at det derfor er forunderligt, at vi af Hensyn til Fædrelandets Vel anmodes om at forandre den Stilling, vi have indtaget af Hensyn til Fædrelandets Vel. Det, der ligger for, er dog, at vi skulle opgive vor Mening om, hvad Fædrelandets Vel kræver, for at tage Hensyn til, hvad Fædrelandets Vel kræver. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Bille), som bragte mig til at omtale dette ved hans venlige Formaning til os, vil se, at denne Formaning var meget ilde anbragt; thi vor Opposition imod den nuværende Regjering har jo sin Støtte og sin dybeste Grund i, at vi ikke antage det for at være til Fædrelandets Vel, at det nuværende Ministerium med sin Politikk og med sin dybe Forskjellighed i Opfattelsen af, hvad der er det Rette overfor Fædrelandet, bliver siddende. Vi lade os kun bestemme af dette Hensyn til Fædrelandets Vel; vi hævde for os ligesaafuldt som enhver Anden og i alle Maader at have Krav paa at erkendes for at være fædrelandskjørlige Mænd. Paa den anden Side ligger der jo en stor Tillidsudtalelse i disse Ord. Ministeriet har overfor Hans Majestæt paa et eller flere Steder sagt, at Sjæringen kun har sin Grund i personlige Hensyn, at det kun er Personerne, Oppositionen har imod, medens man paa andre Steder har opstillet, at Oppositionen frem sætter Principer, som man gjør farlige for Kongens grundlovmæssige Rettigheder. Det siges jo, at Svælsken af Hans Majestæts ubelukkende Net til at vælge Kronens Naadgivere, saavel som af den Landsdthinget ved Grundloven hjemlede Stilling er det, der holder Ministeriet oppe, som om der var Nogen her i Landet, der angreb disse Rettigheder, som om der var stet noget som helst Angreb, navnlig fra Oppositionens Side, imod det, der for os er ligesaa helligt, som det er for nogen Anden. Efterat man imidlertid i denne Skrivelse til Hans Majestæt Kongen har tilladt sig at udtale sig saaledes om os, er dog den dybe Tro paa, at vi ville noget saa skrækkeligt Galt ligeoverfor Grundloven, ikke stærkere, end at man mener, at en Anmodning om at tage Hensyn til Fædrelandets Vel skal kunne afhjælpe det Hele og bringe os til at opgive, hvad der nu er saa farligt. Dette trøster mig paa den anden Side, thi det viser dog, at man har den Tro til os, at en saadan Anmodning i et Dieblit, hvor man gjør stærke Angreb paa os, skulde have saa megen Betydning, at Hensynet til Fædrelandets Vel skulde bringe os til at opgive, hvad vi hidtil have ment burde ske af Hensyn til Fædrelandets Vel. Det ærede Medlem (Bille) modfagde ogsaa stærkt nogle af de Ytringer, som igaar fremkom fra det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), og navnlig kunde han ikke finde sig i, at det ærede Medlem talte om vor rolige og befinde lige Opdræden. Dette stemmer jo heller ikke med